

Stockholm den 16 september 2024

R-2024/1265

Till Justitiedepartementet

Ju2024/01351

Sveriges advokatsamfund har genom remiss den 11 juni 2024 beretts tillfälle att avge yttrande över departementspromemorian Förbättrade möjligheter för polisen att använda kamerabevakning (Ds 2024:11).

Bakgrund

Promemorians förslag går i korthet ut på att Polismyndigheten och Säkerhetspolisen ska få kamerabevaka platser som allmänt används för trafik med motorfordon, utan att detta behöver föregås av en dokumenterad intresseavvägning. Syftet är att Polismyndighetens och Säkerhetspolisens brottsbekämpande arbete ska effektiviseras och att en bredare användning av ANPR-teknik (*automatic number plate recognition*) ska få ske. Åtgärderna uppges vara viktiga för att bekämpa den grova brottsligheten och ska begränsas till situationer där syftet är att förebygga, förhindra, upptäcka, utreda eller lagföra brott, där det lägsta föreskrivna straffet är fängelse i tre år eller mer. Ytterligare begränsningar är bland annat att det material som framkommer ska få behandlas i sex månader efter insamlingen. Vid vissa särskilt angivna grövre brott ska tillstånd kunna ges att använda system för biometrisk fjärridentifiering i realtid på allmän plats och när detta är absolut nödvändigt för brottsbekämpningen. Aktörer – offentliga såväl som privata – ska kunna dela personuppgifter från kamerabevakning med Polismyndigheten och Säkerhetspolisen utan att behöva fundera på om en sådan delning är förenlig med finalitetsprincipen. Detta innebär dock inte att de samtidigt är uppgiftsskyldiga. Därtill föreslås att Transportstyrelsen ska få en utvidgad uppgiftsskyldighet avseende uppgifter från trängselskattkameror och

infrastrukturavgiftskameror. Dessutom föreslås att uppgifter från kamerabevakning ska kunna göras gemensamt tillgängliga så att Polismyndigheten, Säkerhetspolisen, Ekobrottsmyndigheten, Åklagarmyndigheten, Tullverket, Kustbevakningen och Skatteverket medges direktåtkomst till uppgifterna, förutsatt att dessa inte omfattas av sekretess.

Advokatsamfundets uppgift är främst att ta ställning till hur promemorians förslag påverkar den enskildes rättssäkerhet, liksom individens rätt till integritet och privatliv samt huruvida den eventuella kränkningen av denna rätt står i rimlig proportion till samhällets intresse av att kunna behandla personuppgifter inom de aktuella verksamhetsområdena.

Sammanfattning

Advokatsamfundet finner att det sammantaget föreligger övervägande skäl för att de berörda myndigheterna ska få göra sådan kamerabevakning som anges i promemorians förslag och att myndigheterna även under de förutsättningar som anges i promemorian ska kunna få direktåtkomst till sådana uppgifter och material som därvid framkommit.

Det finns även enligt Advokatsamfundets uppfattning anledning att vidta åtgärder för att förhindra och motverka brottsligheten, inte minst mot bakgrund av den oroväckande utvecklingen vad gäller gängbrottsligheten och den organiserade brottsligheten.¹ Advokatsamfundet instämmer i att utvecklingen fått sådana proportioner och sådan karaktär att den blivit mer eller mindre systemhotande och att detta kan motivera ökade möjligheter för polisen att genomföra kameraövervakning. Detta föranleder Advokatsamfundet att i grunden ha förståelse för promemorians förslag och har i princip inget emot en utökad kameraövervakning för de i förslaget angivna ändamålen.

Det finns emellertid vissa inslag i promemorians förslag som Advokatsamfundet finner vara särskilt betänkligt och som förtjänar ytterligare överväganden. En utökad kameraövervakning, där det även överlämnas till myndigheterna att själva bedöma lagligheten och lämpligheten i åtgärderna, innebär att allt fler kommer att övervakas i allt större omfattning. Det kan även antas att allt fler personer hos myndigheterna kommer att ha åtkomst till materialet från övervakningen och att detta kan komma att

¹ Se Ds 2024:11, s. 165.

användas för fler ändamål än som hittills varit fallet. När allt fler kan få tillgång till allt fler uppgifter om allt fler personer, ökar samtidigt risken för att det insamlade materialet kan komma i orätta händer eller användas för obehöriga ändamål. Detta bör rimligtvis föranleda åtgärder för att motverka detta, exempelvis genom olika tekniska, administrativa eller organisatoriska säkerhetsåtgärder. Advokatsamfundet ser generellt med stor oro på den pågående rättsutvecklingen, där allt fler uppgifter om allt fler människor behandlas av all fler personer för allt fler ändamål.

Advokatsamfundet får i sammanhanget uppmärksamma om EU-domstolens dom den 8 april 2014 (förenade målen C 293/12 och C 594/12) som ogiltigförklarade Datalagringsdirektivet (Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/24/EG av den 15 mars 2006 om lagring av uppgifter som genererats eller behandlats i samband med tillhandahållande av allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster eller allmänna kommunikationsnät och om ändring av direktiv 2002/58/EG). Där konstaterade EU-domstolen bland annat att det inte är proportionerligt att övervakning kan få omfatta inte bara de personer som är misstänkta för brott utan att den även kan omfatta alla andra som inte är inblandade i någon brottslighet. Motsvarande farhågor borde göra sig gällande även vad gäller promemorians förslag.

Det är möjligt att den föreslagna ökade kameraövervakningen numera har blivit ett pris vi måste vara beredda att betala för att motverka den ökande brottsligheten, men det är enligt Advokatsamfundet samtidigt mycket viktigt att allmänheten inte känner sig övervakad i onödan och att förtroendet för samhället inte skadas till följd av de ökade möjligheterna att kameraövervaka.

Advokatsamfundet, som även hänvisar till tidigare synpunkter avseende lagstiftningsförslag om kamerabevakning och ökat informationsflöde till brottsbekämpningen,² kan med hänvisning till de här påtalade bristerna i promemorians förslag, i huvudsak inte ställa sig bakom dessa.

² Se främst Advokatsamfundets remissyttrande den 12 januari 2024 över betänkandet Ökat informationsflöde till brottsbekämpningen – en ny huvudregel (SOU 2023:69), remissyttrande den 15 augusti 2024 över betänkandet Kamerabevakning i offentlig verksamhet – lättnader och utökade möjligheter (SOU 2024:27), remissyttrande den 7 juni 2019 över slutbetänkandet Kamerabevakning i kollektivtrafiken – ett enklare förfarande (SOU 2019:8), remissyttrande den 12 december 2018 över delbetänkandet Kamerabevakning i brottsbekämpningen – ett enklare förfarande (SOU 2018:62), samt remissyttrande den 19 september 2017 över betänkandet En ny kamerabevakningslag (SOU 2017:55).

Synpunkter

Förslaget till lag om ändring i lagen (2018:218) med kompletterande bestämmelser till EU:s dataskyddsförordning

Enligt promemorians förslag till lag om ändring i lagen (2018:218) med kompletterande bestämmelser till EU:s dataskyddsförordning, ska enskilda få behandla personuppgifter som samlats in från kamerabevakning för att lämna sådana uppgifter som begärs av Polismyndigheten eller Säkerhetspolisen för att utreda ett begånget brott för vilket fängelse är föreskrivet eller för att förebygga, förhindra eller upptäcka brottslig verksamhet som innefattar brott för vilket fängelse är föreskrivet.

Advokatsamfundet konstaterar att Polismyndighetens och Säkerhetspolisens möjlighet att kunna få tillgång till personuppgifter från enskilda, sedan tidigare är föremål för olika slags lagstiftningsåtgärder. Ett exempel härpå är betänkandet Ökat informationsflöde till brottsbekämpningen (SOU 2023:69) vari föreslås att det i lagen (2018:218) med kompletterande bestämmelser till EU:s dataskyddsförordning ska införas en ny rättslig grund för enskildas behandling av personuppgifter genom att lämna ut dem till vissa brottsbekämpande myndigheter.³ Detta innebär att enskilda aktörer på begäran från Polismyndigheten eller Säkerhetspolisen ska kunna lämna ut material från sin kamerabevakning utan att behöva fundera över om detta kan ske utan att det blir fråga om en olaglig behandling av personuppgifterna. Samtidigt ska bestämmelsen inte innebära någon skyldighet för de enskilda aktörerna att tillmötesgå en sådan begäran.⁴ Om den enskilde aktören väljer att inte tillmötesgå myndighetens begäran, kan myndigheten i stället använda sig av olika bestämmelser om straffprocessuella tvångsmedel för att få tillgång till materialet, såsom bestämmelserna i rättegångsbalken (1942:740) om beslag.⁵ Mot denna bakgrund anser Advokatsamfundet att det för den enskilde aktören kan framstå som att denne i praktiken egentligen inte har något annat val än att tillmötesgå begäran. Den enskilde är därtill personuppgiftsansvarig för behandlingen av personuppgifterna i samband med kameraövervakningen och kan därför hållas ansvarig för det fall denne lämnar ut materialet i tveksamma fall.⁶ Därför blir det missvisande när det i promemorian

³ Se SOU 2023:69, s. 93 (jfr. prop. 2023/24:85 varav framgår att något förslag härom ännu inte lagts enligt betänkandet) och Ds 2024:11, s. 127.

⁴ Se Ds 2024:11, s. 219 ff.

⁵ Se Ds 2024:11, s. 112 ff.

⁶ Se Artikel 4.7 GDPR.

framhålls att förslaget inte ska anses innefatta någon uppgiftsskyldighet för den enskilde, ett förhållande som Advokatsamfundet inte anser har uppmärksammats i tillräcklig grad i promemorian.⁷ På detta sätt kommer den föreslagna bestämmelsen rentav att kunna utgöra vad som närmast kan liknas vid en angiveriplikt för de enskilda.⁸

Förslaget till lag om ändring i kamerabevakningslagen (2018:1200)

Enligt promemorian förslag till lag om ändring i kamerabevakningslagen (2018:1200) ska annan kamerabevakning som Polismyndigheten eller Säkerhetspolisen bedriver av väg, gata, torg och annan led eller plats som allmänt används för trafik med motorfordon kunna ske och detta utan att det först behöver göras någon proportionalitetsbedömning. I och med detta får myndigheterna således utökade möjligheter att kameraövervaka enskilda.

Enligt lagen om kamerabevakning (2018:1200) ska upplysning om kamerabevakning lämnas genom tydlig skyltning eller på något annat verksamt sätt.⁹ Upplysningskravet och rätten till information utgör enligt Advokatsamfundet ett viktigt verktyg för den enskilde för att kunna tillvarata sina rättigheter i samband med kamerabevakning. Till detta kommer att kamerabevakningen och upplysningen, exempelvis genom skyltning, även kan bidra till att avhålla från brottslighet inom det övervakade området. Därtill kan den som av integritetsskäl inte vill bli övervakad därmed välja att inte befinna sig inom det övervakade området. Enligt Advokatsamfundet har dessa frågeställningar erforderligt belysts i promemorian och samfundet har därför inte någon erinran mot bedömningen i promemorian om att det inte finns skäl att frångå upplysningskravet och kan därför ställa sig bakom förslaget i denna del.¹⁰

Förslag till lag om ändring i lagen (2018:1693) om polisens behandling av personuppgifter inom brottsdatalagens område

Enligt promemorian förslag till lag om ändring i lagen (2018:1693) om polisens behandling av personuppgifter inom brottsdatalagens område ska Polismyndigheten och Säkerhetspolisen få behandla personuppgifter som rör motorfordon och som har

⁷ Se Ds 2024:11, s. 221.

⁸ Advokatsamfundet hänvisar i denna del återigen även till sitt remissyttrande den 12 januari 2024 över betänkandet Ökat informationsflöde till brottsbekämpningen – en ny huvudregel (SOU 2023:69); se fotnot 1.

⁹ Se 15 § kamerabevakningslagen (2018:1200).

¹⁰ Se Ds 2024:11, s. 176 ff.

samlats in genom kamerabevakning. Behandlingen ska dock endast få utföras om syftet är att förebygga, förhindra, upptäcka, utreda eller lagföra brott med ett lägsta straff om fängelse i tre år. Behandlingen ska alltid få ske i sex månader efter det att uppgifterna samlades in.¹¹ Enligt vad som framgår av promemorian ska dock personuppgifter i form av bilder av enskilda undantas.¹² Mot denna bakgrund anser Advokatsamfundet att den föreslagna lagtexten ”*Första stycket gäller inte för personuppgifter i form av bilder av enskilda*” är otydlig och kan uppfattas som att det är själva begränsningarna, och inte rätten att behandla detta slags personuppgifter, som inte ska gälla vid behandling av bilder av enskilda. Den föreslagna bestämmelsen bör därför justeras så att det tydligare framgår att bestämmelsen inte syftar till att det ska vara en större möjlighet att behandla bilder av enskilda än uppgifter om fordon. Exempelvis genom följande lydelse: ”*Första stycket medger dock inte behandling av personuppgifter i form av bilder av enskilda*”.

Promemorians förslag innebär även att biometriska data ska kunna få behandlas, när detta är ”absolut nödvändigt”.¹³ Biometriska uppgifter, varmed förstås personuppgifter som erhållits genom en särskild teknisk behandling som rör en fysisk persons fysiska, fysiologiska eller beteendemässiga kännetecken och som möjliggör eller bekräftar identifieringen av denna fysiska person, såsom ansiktsbilder eller fingeravtrycksuppgifter, kommer att kräva hög säkerhet i synnerhet då uppgifterna faller under särskilda kategorier av uppgifter enligt GDPR.¹⁴ Advokatsamfundet anser inte att det i promemorian i tillräcklig grad har analyserats och resonerats kring vilka särskilda hot och risker behandling av biometriska uppgifter kan föra med sig. Inte heller finns någon tillräcklig bedömning av vilka slags skadeverkningar som brister vad gäller informationssäkerhet och myndigheternas hantering av uppgifter kan föra med sig.

Enligt vad som framgår av promemorian ska det i vissa fall vara möjligt för vissa tjänstemän att under vissa förutsättningar kunna ha gemensam tillgång (direktåtkomst)¹⁵ till material som framkommit vid kameraövervakning. Sådan tillgång ska begränsas till särskilt angivna tjänstemän som är i behov av uppgifterna för att

¹¹ Se Ds 2024:11 s. 25.

¹² Se Ds 2024:11 s. 224.

¹³ Se Ds 2024:11, s. 26, 179 och 224 ff.

¹⁴ Se Artikel 4.14 och 9.1 GDPR.

¹⁵ Se Ds 2024:11 s. 135 ff.

upprätthålla allmän ordning och säkerhet eller förebygga, förhindra, upptäcka eller utreda och lagföra brott för vilket det är föreskrivet fängelse i tre år eller mer.¹⁶

Advokatsamfundet ställer sig bakom en sådan begränsning vad gäller direktåtkomst, men anser samtidigt att en motsvarande begränsning borde gälla även för annan slags åtkomst. All åtkomst till material som framkommit vid kamerabevakning borde begränsas till sådan personal som behöver materialet för att kunna utföra sina arbetsuppgifter.

Förslag till förordning om ändring i vägtrafikdataförordningen (2019:382)

Utredningens förslag i denna del innebär en utökning av de brottskategorier som Polismyndigheten eller Säkerhetspolisen ska kunna hänvisa till för att begära uppgifter från Transportstyrelsen om trängselskatt eller infrastrukturavgift. Advokatsamfundet anser i denna del att förslaget är tillräckligt tydligt och avgränsat och har därför inget att erinra mot att den föreslagna ändringen införs i bestämmelsen.¹⁷

Informations- och rättssäkerhetsfrågorna

Advokatsamfundet är av uppfattningen att informationssäkerhetsfrågorna inte har analyserats och behandlats i tillräcklig omfattning i promemorian.¹⁸ Eftersom de föreslagna författningsåtgärderna sannolikt kommer att innebära att allt fler uppgifter kommer att behandlas av allt fler personer, betyder detta typiskt sett ökade risker för den personliga integriteten. Detta väcker frågor om vilka tekniska åtgärder som ska vidtas beträffande de produkter och tjänster som kommer att användas vid kamerabevakningen, vilken slags programvara som ska anses lämplig att använda, liksom vilka behörigheter som ska finnas för åtkomst till det material som framkommer.

Informationssäkerhetsfrågorna är väsentliga för att minska risken för intrång i den personliga integriteten, samtidigt som frågorna även har mycket stor betydelse för att det material och den information som förekommer inte är felaktig, bristfällig eller förvanskad. Ur ett rättssäkerhetsperspektiv är det därför angeläget att informationssäkerhetsfrågorna tas på största allvar. Om det material som framkommer i samband med kameraövervakning och de uppgifter som behandlas i samband med

¹⁶ Se Ds 2024:11 s. 27.

¹⁷ Se Ds 2024:11 s. 30.

¹⁸ Se Ds 2024:11 s. 195.

denna inte är mycket tillförlitlig, kan detta leda till felaktiga domar och beslut i samband med rättegångar eller myndighetsutövning.

Uppgifter som kan bli aktuella i samband med brottsbekämpning, utredning av brott eller lagföring för brott är typiskt sett av känslig natur. Detsamma gäller biometriska uppgifter.

För personuppgifter som utgör särskilda kategorier av personuppgifter, känsliga personuppgifter och brottsdata ställs därför särskilt höga säkerhetskrav. Mot denna bakgrund är det Advokatsamfundets uppfattning att informationssäkerhetsfrågorna borde ha behandlats med betydligt större omsorg och intresse i promemorian.¹⁹ Enligt Advokatsamfundet saknas exempelvis ordentliga resonemang kring vilka hot och risker för den personliga integriteten som kan tänkas uppkomma till följd av förslagen. En utökad kamerabevakning leder oundvikligen till att fler personer kommer att bli föremål för övervakningen. Den övervägande delen av de övervakade utgörs av personer som saknar anknytning till den brottsliga verksamhet som de föreslagna åtgärderna egentligen avser att bekämpa. Det framgår av förslaget att även möjligheterna för myndigheterna att dela sådan information med varandra som erhållits genom kameraövervakningen ska utökas. Detta medför att allt fler personer kommer att ha åtkomst till informationen. Detta är också ett förhållande som typiskt sett medför ökade risker för den personliga integriteten. Möjligheterna att kontrollera hur informationen sprids, vilka som får åtkomst till den och för vilka ändamål informationen kan komma att användas minskar om det är fler myndigheter och fler personer som får tillgång till den. Informationen kommer därtill att behandlas på fler ställen, i fler informationssystem och med en större spridning i de nät och tjänster för elektronisk kommunikation som används för behandlingen. Detta är också en omständighet som inte fått tillräcklig uppmärksamhet i promemorian och som typiskt sett medför fler hot och risker för den personliga integriteten.

Detta borde ha väckt flera och särskilda frågor om vilka närmare åtgärder, tekniska, organisatoriska eller administrativa, som är lämpliga att vidta för att begränsa hoten och riskerna. Exempel på tekniska åtgärder som borde ha beaktats i promemorian är stärkt kryptering av de system eller andra tekniska lösningar som används, flerfaktorsautentisering vid åtkomst till informationen, tidsbegränsade behörigheter,

¹⁹ Se Ds 2024:11, s. 179.

skärpta krav vid tilldelning av behörigheter med olika behörighetsnivåer, samt att sådan programvara som används i sammanhanget är möjlig att kontrollera. Sådana slags åtgärder behövs för att säkerställa att åtkomst till informationen endast föreligger för sådan personal som vid det aktuella tillfället verkligen behöver informationen i utförandet av arbetsuppgifterna.

Advokatsamfundet anser inte att det är tillfredsställande om informationssäkerhetsfrågorna enkom blir föremål för de aktuella myndigheternas generella ansvar för sin informationshantering och de säkerhetsåtgärder som följer därav. En utökad kameraövervakning leder till ökade hot och risker för den personliga integriteten. Den information som insamlas genom kameraövervakning kan föranleda olika slags ingripande åtgärder mot de personer som förekommer i materialet. Detta ställer särskilda krav på att informationens riktighet och att dess robusthet kan garanteras så långt det bara är möjligt. Ju lägre informationssäkerhetskrav som ställs, desto större blir riskerna för att det förekommer fel eller brister i materialet. Om materialet ska kunna användas för olika slags ingripanden mot de personer som förekommer, blir riskerna större för att ingripandena sker felaktigt eller på felaktig grund om informationens tillförlitlighet kan ifrågasättas. På detta sätt finns det dessutom ett mycket nära samband mellan informationssäkerhetsfrågorna och rättssäkerhetsfrågorna.

I detta sammanhang är behörighetsfrågorna särskilt viktiga. När det gäller sådant material som framkommer vid kameraövervakning och som kan komma att användas i brottsutredningar, är det särskilt viktigt att ett begränsat antal personer får åtkomst till uppgifterna. Behörigheterna avseende sådan åtkomst måste begränsas till ett minimum och får endast avse sådan personal som verkligen måste ha tillgång till materialet för att kunna utföra sina arbetsuppgifter.²⁰

Utredaren har i och för sig kommit fram till att när det gäller gemensam tillgång (direktåtkomst) till uppgifter som framkommer vid kameraövervakning, ska sådan tillgång begränsas till särskilt angivna tjänstemän som är i behov av uppgifterna. Till detta kommer att det i promemorian föreslås att direktåtkomst ska begränsas till när

²⁰ Se exempelvis IMY:s Vägledning, Behovs- och riskanalys inom hälso- och sjukvården dnr DI-2020-11495, även IMY:s tillsynsbeslut i ärendena mot Aleris Sjukvård AB (DI-2019-3844), Aleris Närsjukvård AB (DI-2019-3842), Capio St Görän (DI-2019-3846), Kry (DI-2019-3845), Karolinska universitetssjukhuset (DI-2019-3839), Sahlgrenska universitetssjukhuset (DI-2019-3840), Region Västerbotten (DI-2019-3841), samt Region Östergötland (DI-2019-3843).

det är fråga om att upprätthålla allmän ordning och säkerhet eller förebygga, förhindra, upptäcka eller utreda och lagföra brott för vilket det är föreskrivet fängelse i tre år eller mer.²¹ Det torde vara vedertaget att direktåtkomst för med sig särskilda risker för den personliga integriteten och att sådan åtkomst endast ska få förekomma restriktivt och i begränsad utsträckning.²²

Advokatsamfundet anser i och för sig att en sådan begränsning som föreslås i promemorian vad gäller behörighet att genom direktåtkomst få tillgång till informationen är lämplig, men anser dock att liknande begränsning bör gälla för varje slags åtkomst till sådant material som framkommer vid kameraövervakning. Endast den personal som absolut behöver ha åtkomst till materialet för att kunna utföra sina arbetsuppgifter bör kunna ha sådan åtkomst, oberoende av om det är fråga om direktåtkomst eller annan åtkomst.

Utredningens resonemang kring informationssäkerhetsfrågorna är således alltför kortfattade och begränsade för att Advokatsamfundet ska anse att dessa frågor har analyserats och övervägts på ett erforderligt sätt i promemorian. Det saknas en betydligt djupare genomgång och analys av de hot och risker som en ökad kameraövervakning kan föra med sig, jämte en bedömning de skadeverkningar som skulle kunna uppkomma till följd av ett förverkligande av hoten och riskerna. Advokatsamfundet är av uppfattningen att sådana nogsamma överväganden måste göras inom ramen för den fortsatta beredningen av lagstiftningsärendet.

Avslutning

Advokatsamfundet ställer sig bakom promemorians bedömning att det föreligger ett behov av utökade möjligheter till kameraövervakning. Därför kan Advokatsamfundet utifrån rent principiella skäl ställa sig bakom förslagen. Dessvärre saknas det dock tillräckliga analyser, resonemang och bedömningar i flera viktiga avseenden kring integritets-, informations- och rättssäkerhetsfrågorna. Promemorians förslag innebär att omfattningen av övervakningen kommer att öka och att de flesta personer som omfattas av denna övervakning överhuvudtaget inte har med någon brottslig verksamhet att göra. Det är således fråga om en övervakning av många för att endast komma åt några få. Detta väcker frågor kring proportionaliteten i förslagen. Det

²¹ Se Ds 2024:11 s. 27.

²² Se Ds 2024:11 s. 136 och SOU 2023:69 s. 683 f.

material och den information som framkommer i samband med övervakningen kommer enligt förslaget att kunna vara tillgängliga för en utökad krets personer hos olika myndigheter. Materialet och informationen kan komma att läggas till grund för olika slags ingripande åtgärder mot enskilda. Detta medför typiskt sett särskilda och utökade risker för den personliga integriteten, informationssäkerheten och rättssäkerheten. Av dessa skäl kan det material och den information som framkommer vid kameraövervakningen bli mindre tillförlitligt och innebära förhöjda risker för felaktiga bedömningar och slutsatser i de utredningar där materialet och informationen ingår.

Även om Advokatsamfundet alltså har förståelse för och i och för sig kan ställa sig bakom flera delar av promemorians bedömningar och förslag, anser Advokatsamfundet att promemorian sammantaget har tillmätt behovet av åtgärderna och deras effektivitet alltför stor betydelse på bekostnad av integritets-, informationssäkerhets- och rättssäkerhetsfrågorna. Mot denna bakgrund avstyrker Advokatsamfundet i huvudsak promemorians förslag.

SVERIGES ADVOKATSAMFUND

Mia Edwall Insulander